

ren, at selv 618 er noget. Men naar man erkender det, forstaaer jeg ikke den Betragtning, der ligger til Grund for Ministeriets Optræden, som afviser al Tale om Foranstaltninger, der kan bringe maaske kun nogle faa, men dog nogle, i Arbejde.

Den højtærede Minister talte saa atter om dette med Lønftalerne. Han vendte sig imod, at jeg havde sagt Slavekaar om de Betingelser, som den højtærede Indenrigsminister bød paa. Jeg forstod paa den højtærede Ministers Optræden, at jeg havde ramt rigtigt, at jeg havde truffet netop det rette Udtryk for, hvad den højtærede Minister vilde.

Formanden: Udtrykket „Slavekaar“ er paataalt.

Stauning: Den højtærede Minister gjorde saa Forsøg paa at udviske Indtrykket af den Tale, som jeg altsaa ikke maa betegne med det rette Navn, og den højtærede Minister sagde, at han havde paaavist, hvorledes man stødte paa Organisationerne, hvorledes der var Smaating, som vanskeliggjorde, at man kunde komme frem. Jeg tør maaske med den højtærede Formands forventede Tilladelse citere et Par Linier af, hvad den højtærede Minister sagde forleden Dag — det synes han ikke rigtig at erindre sig. Den højtærede Minister sagde — det staaer Sp. 3512 i Folketingstidenden —: „Der ræsonneres i mange Kredse paa den Maade, at hellere maa man friste en sørgelig Tilværelse i Lediggang paa de Minimumsunderstøttelser, som Staten og Arbejdsløshedskasserne er i Stand til at yde, end paatage sig Arbejde til den Pris, hvortil det kan faas“, og Ministeren fortsatte paa næste Spalte: „Vil det ærede Medlem og hans Partifæller af al Magt bidrage til at løse den Opgave at skaffe Arbejde til den Pris, som er opnaaelig?“ Og lidt længere hen sagde den højtærede Minister: „er man saa nu rede til at medvirke til at tilvejebringe den Forstaaelse indenfor Arbejderkredse, at det er en Ret at faa Lov til at arbejde for Udkommet, hvis Arbejde kan skaffes, uden at man skal bindes og hindres af Tariffer og Overenskomster om Løn og Arbejdstid, og vil man indenfor de Kredse, som det ærede Medlem repræsenterer, medvirke til at udbrede Forstaaelse af, at det i Fremtiden som i Fortiden maa opfattes som en Pligt at tage saadant Arbejde?“ Altsaa: saadant Arbejde uden Tariffer og uden Overenskomster til den Løn, som man paa hvert Sted

og til enhver Tid kan opnaa. Dette er Kaar, som den danske Arbejder ikke lader sig byde. Danske Arbejdere agter ikke at lade sig fravriste den Medbestemmelsesret, som de igennem og i Kraft af Organisationerne har skaffet sig. Saa kan den højtærede Minister saa meget, som han vil, forsøge at glatte ud, hvad han sagde, da han skulde besvare Forespørgselen i Forgaars. Dette staaer fast, dette slipper han ingen Sinde bort fra.

Den højtærede Minister sagde i Dag, at han var rede til at erkende, at det virkelig var lykkedes at overvinde visse Vanskeligheder, men der var alligevel mange Tilfælde, hvor dette ikke var lykkedes. Jeg ved ikke, hvad det er for mange Tilfælde, men det er jo nok muligt. Jeg vil da haabe, at Arbejderne stritter godt imod, naar der er Tale om Nedsættelse af deres Lønninger med 10—20—30 Ø. i Timen, selvfølgelig gør de det, ligesom Tjenestemændene nu forhaabentlig vil faa Kraft nok til at modsætte sig den Nedsættelse, som Regeringen ønsker overfor de statsansatte Tjenestemænd. Selvfølgelig bør ogsaa Arbejderne søge at opretholde de bedst mulige Livsvilkaar. Mig forekommer det at være skændigt alle de Forsøg, der gøres paa at trykke Arbejderne saa langt ned som muligt.

Den højtærede Minister siger imidlertid, at der er jo altsaa Tilfælde, hvor den fornødne Arbejdsvillighed ikke er til Stede, og han vendte tilbage i Dag til Keramikernes Forbund, Porcelænsarbejderne, og mente, at jeg havde været daarligt underrettet; og da han saa havde talt om Sagen, sagde han: „Men selv om det nu var rigtigt, hvad det ærede Medlem fremsatte.“ Jeg synes dog, at det er lovlig galt at paastaa, at jeg er daarligt underrettet, naar den højtærede Minister selv erkender, at det dog maaske kan være berettiget, hvad jeg sagde. Selvfølgelig er det rigtigt, selvfølgelig var jeg ikke daarligt underrettet. Om det Arbejde, der er Tale om, og om Vilkaarerne derfor forhandles der. Fabrikken kom til Arbejderne og sagde: Her foreligger nogle Bestillinger, som vi kan paatage os, hvis I vil gaa saa og saa meget ned med Lønnen. Til dette Arbejde blev de forberedende Arbejder paabegyndt for 3 Maaneder siden; da begyndte man nemlig Støbning af Forme, eller hvad det nu hedder, der skal laves som første Begyndelse til at sætte Arbejdet i Gang, og man forhandlede videre om Fortsættelsen af Arbejdets Udførelse. Og som jeg sagde forleden: naar Sagen paa et vist Tidspunkt